

zainteresowania kształceniem w technikach. Zanikł natomiast nabór do liceów profilowanych. Zainteresowanie nauką w zasadniczych szkołach zawodowych praktycznie się nie zmienia. 84% uczniów szkół ponadgimnazjalnych i zasadniczych zawodowych powiatu poznańskiego zamierza kontynuować naukę. Wskazań takich najczęściej dokonali uczniowie liceów i zasadniczych szkół zawodowych. Wśród młodzieży uczęszczającej do techników aż połowa nie zamierza kontynuować nauki.

Niepokojącym jest fakt, że blisko co czwarty uczeń rozpoczynający naukę w ostatniej klasie chcący kontynuować naukę, nie potrafi określić, do jakiej szkoły będzie się starał dostać. Co dziesiąty młody człowiek chce uczyć się w szkole bankowości i ekonomii, zarządzania i marketingu, handlu i finansów, 6% informatyki, automatyki i robotyki, a blisko 5% prawa i administracji.

Najczęściej wybór przyszłej szkoły wiąże się z rozwijaniem zainteresowań. W 30% odpowiedzi, dominującym czynnikiem wyboru szkoły jest szansa znalezienia pracy, w 18% jest dobrze płatny zawód wyuczony w wybranej placówce.

Uczniowie szkół ponadgimnazjalnych zostali zapytani także, jakiego rodzaju zatrudnienie chcieliby podjąć po zakończeniu edukacji. Co trzeci uczeń wybrałby pracę w prywatnej firmie, a co czwarty, co należy uznać za stosunkowo wysoki wskaźnik, chciałby założyć własną firmę. Jedynie co dziesiąty uczeń najchętniej podjąłby pracę w instytucji publicznej.

Charakterystyczne jest to, że zakładaniem własnej firmy głównie zainteresowani są uczniowie liceów ogólnokształcących i zasadniczych szkół zawodowych. Uczniowie zasadniczych szkół zawodowych jednak o wiele częściej niż uczniowie innych szkół wybierający pracę we własnej firmie potrafili określić preferowany rodzaj działalności, którym chcieliby się zająć. Najczęściej były to drobne usługi dla ludności. Co czwarty uczeń chcący pracować we własnej firmie argumentował swój wybór niezależnością.

Tak duże zainteresowanie uczniów szkół ponadgimnazjalnych zakładaniem własnej firmy może skłaniać dyrektorów szkół do dalszego rozwijania doradztwa w szkołach w zakresie przedsiębiorczości. W szczególności pokazuje to rolę doradców zawodowych na wszystkich etapach kształcenia – w szczególności w gimnazjach.

44% uczniów szkół powiatu poznańskiego deklaruje, że po zakończeniu edukacji chciałoby wyprowadzić się z rodzinnej miejscowości. To bardzo wysoki odsetek, warto więc przyjrzeć się powodom takich deklaracji. Ci, którzy chcieliby osiedlić się w Poznaniu przede wszystkim podkreślają fakt, że miasto to daje możliwości znalezienia dobrej pracy oraz w ogóle możliwości rozwoju. Podobnie odpowiadają uczniowie, którzy deklarują chęć wyprowadzenia się poza granice kraju, a należy podkreślić, że jest ich blisko 20%, więc także stosunkowo dużo.

9. Bezrobocie i jego struktura

Obserwując poznański rynek pracy i zmiany zachodzące na nim podczas ostatniej dekady, wyraźnie zauważyć można stopniową, konsekwentną poprawę sytuacji. Stopa bezrobocia regularnie się obniżała osiągając w 2008 roku zaledwie 1,8%. Ostatnie dwa lata 2009-2010 charakteryzowały się nieco trudniejszą

sytuacją, będącą skutkiem spowolnienia gospodarczego, które choć w znacznie mniejszym stopniu, ale miało wpływ także na lokalny rynek pracy.

12. Tabela: Stopa bezrobocia w powiecie poznańskim i w województwie wielkopolskim w latach 2000 – 2010

Stopa bezrobocia w %											
Jednostka	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Powiat poznański	5,0	8,4	10,0	10,0	9,7	8,9	6,6	3,3	1,8	3,5	3,4
Województwo Wielkopolskie	12,5	15,4	15,9	17,1	15,9	14,6	11,7	7,8	6,4	9,2	8,7

Źródło: Urząd Statystyczny w Poznaniu

Wśród bezrobotnych w powiecie poznańskim większą grupę stanowią kobiety. Wprawdzie odsetek bezrobotnych kobiet w liczbie bezrobotnych ogółem od 2006 roku sukcesywnie spadał, jednak nadal kobiety znajdują się w trudniejszej sytuacji na rynku pracy.

13. Tabela: Bezrobotni zarejestrowani w powiecie poznańskim

Rok	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Kobiety w % ogółu	Z prawem do zasiłku (w % ogółu bezrobotnych)
2000	5377	2264	3113	57,9	26,1
2001	8940	4195	4745	53,1	23,8
2002	11265	5509	5756	51,1	18,6
2003	11433	5339	6094	53,3	15,5
2004	11361	5059	6302	55,5	15,4
2005	10593	4362	6231	58,8	16,7
2006	8189	2960	5229	63,9	15,4
2007	4332	1468	2864	66,1	17,2
2008	2330	920	1410	60,5	26,3
2009*	4846	2221	2625	54	33
2010*	5 028	2192	2836	56,4	28,4

Źródło: Urząd Statystyczny w Poznaniu

*Dane na 31 grudnia danego roku – Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu

Wśród osób bezrobotnych od kilku już lat sporą grupę stanowią ludzie młodzi, w przedziale wiekowym od 25 do 34 lat. Stanowią oni około 30% ogółu osób bezrobotnych. Drugą pod względem liczebności grupą, stanowiącą około 20%, są osoby w wieku 45-54 lata.

14. Tabela: Bezrobotni zarejestrowani w powiecie poznańskim według wieku

Rok	Ogółem	Poniżej 25 lat	25 – 34	35 – 44	45 – 54	55 lat i więcej
2000	5377	1783	1206	1373	950	65
2001	8940	3125	2043	2084	1583	105
2002	11265	3640	2648	2530	2236	211
2003	11433	3304	2768	2523	2524	314
2004	11361	2769	2864	2361	2908	459
2005	10593	2272	2674	2107	2957	583
2006	8189	1341	2122	1614	2474	638
2007	4332	538	1157	816	1344	477
2008	2330	466	667	341	639	217
2009*	4846	1090	1541	813	1023	379
2010*	5028	1095	1575	844	1015	499

Źródło: Urząd Statystyczny w Poznaniu

*Dane na 31 grudnia danego roku – Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu

Podział osób bezrobotnych według wykształcenia od co najmniej trzech lat nie zmienia się w sposób znaczący. Nie ma grupy przeważającej, 4 grupy (wykształcenie wyższe, policealne i średnie zawodowe, zasadnicze zawodowe oraz gimnazjalne i poniżej) oscylują wokół 22-23%. Jedynie kategoria osób posiadających wykształcenie średnie ogólnokształcące jest mniej liczna w 2010 i 2009 wynosiła około 12%.

15. Tabela: Bezrobotni zarejestrowani w powiecie poznańskim według wykształcenia

Rok	Ogółem	Wykształcenie wyższe	Średnie zawodowe łącznie z policealnym	Średnie ogólnokształcące	Zasadnicze zawodowe	Gimnazjalne i niższe ^a
2000	5377	150	896	294	1841	2196
2001	8940	284	1569	469	3321	3297
2002	11265	414	1990	583	4146	4132
2003	11433	488	1852	620	4126	4347
2004	11361	567	1899	702	3752	4441
2005	10593	654	1935	730	3288	3986
2006	8189	541	1492	659	2360	3137
2007	4332	390	858	385	1137	1562
2008	2330	409	511	278	566	566
2009	4846	860	1035	590	1279	1082
2010	5028	932	1062	638	1266	1130

Źródło: Urząd Statystyczny w Poznaniu

*Dane na 31 grudnia danego roku – Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu

Od 2007 roku diametralnie spadła liczba osób pozostających bez pracy powyżej dwóch lat. W 2007 w tej grupie było 30% osób bezrobotnych, natomiast w 2010 roku niecałe 2%. Taka sytuacja jest wynikiem intensywnie podejmowanych działań aktywizujących, których celem jest jak najszybsze podjęcie pracy przez

osobę zarejestrowaną w urzędzie lub zaangażowanie jej w inne formy aktywizacji: szkolenia, staże, pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy, doradztwo zawodowe.

16. Tabela: Bezrobotni zarejestrowani w powiecie poznańskim według czasu pozostawania bez pracy

Rok	Ogółem	Poniżej 1 m-ca	1-3 m-ce	3-6 m-cy	6-12 m-cy	12-24 m-ce	Powyżej 24 m-cy
2000	5377	476	1303	1175	1202	1008	213
2001	8940	770	1944	1919	1873	1663	771
2002	11265	760	1923	1997	2542	2493	1550
2003	11433	834	1680	1630	2117	2686	2486
2004	11361	843	1515	1563	2220	2094	3126
2005	10593	721	1573	1511	1884	1845	3059
2006	8189	566	1190	1057	1256	1487	2633
2007	4332	452	744	527	597	697	1315
2008	2330	468	781	399	237	150	295
2009*	4846	732	1666	1253	805	228	162
2010*	5028	696	1656	1178	947	464	87

Źródło: Urząd Statystyczny w Poznaniu

*Dane na 31 grudnia danego roku – Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu

W ciągu ostatnich trzech lat sukcesywnie spada liczba osób z najkrótszym stażem pracy, w 2008 20% ogółu osób zarejestrowanych posiadała staż pracy krótszy niż rok, w a w 2010 17%. Wzrasta natomiast liczba osób, które posiadają bardzo długi ponad 30-letni staż pracy.

17. Tabela: Bezrobotni zarejestrowani w powiecie poznańskim według stażu pracy

Rok	Ogółem	1 rok i mniej	1 – 5	5 – 10	10 – 20	20 – 30	30 i więcej	Bez stażu
2000	5377	641	850	690	1105	811	82	1198
2001	8940	1064	1484	1318	1691	1272	129	1982
2002	11265	1440	1900	1600	2050	1684	283	2308
2003	11433	1511	1947	1688	2070	1712	293	2212
2004	11361	1551	2015	1711	2093	1779	343	1869
2005	10593	1456	1798	1578	1938	1710	408	1705
2006	8189	1195	1368	1215	1555	1355	355	1146
2007	4332	665	675	640	800	758	226	568
2008	2330	418	387	313	388	348	106	370
2009*	4846	743	1014	717	766	657	275	656
2010*	5028	749	1045	713	791	730	289	711

Źródło: Urząd Statystyczny w Poznaniu

*Dane na 31 grudnia danego roku – Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu

Grupą szczególnie zagrożoną bezrobociem są osoby z najniższym wykształceniem. Posiadacze dyplomów szkół zasadniczych zawodowych oraz podstawowych stanowią niemal trzy czwarte wszystkich bezrobotnych. Niski

poziom wykształcenia i wysokie koszty przekwalifikowania zniechęcają potencjalnych pracodawców do zatrudnienia tych osób.

Najniższy wskaźnik bezrobocia dotyczy osób z wykształceniem wyższym – stanowią oni około 5% ogółu bezrobotnych. Są to osoby poszukiwane przez pracodawców na rynku pracy, wielu z nich zdobywa dodatkowe kwalifikacje na studiach uzupełniających i podyplomowych, a także innych, gdzie warunkiem uczestnictwa jest posiadanie odpowiedniego wykształcenia.

Trudno zaobserwować na podstawie danych dotyczących struktury bezrobotnych według stażu pracy, aby dorobek zawodowy w sposób szczególny wpływał na mobilność na rynku pracy. Każda z wyróżnionych grup jest podobnie reprezentowana w strukturze bezrobotnych.

Osoby bezrobotne i poszukujące pracy zamieszkałe w Poznaniu i Powiecie Poznańskim mogą korzystać z bezpłatnej pomocy udzielanej przez Powiatowy Urząd Pracy, Kluby Pracy oraz Gminne Centra Informacji. Nadrzędnym celem tych jednostek jest przekazywanie najważniejszych informacji na temat aktualnej sytuacji na lokalnym rynku pracy, a także nauczanie metod i technik skutecznego poszukiwania pracy. Zadania te realizowane są przy wykorzystaniu dostępnych do tego celu środków finansowych. Zainteresowane osoby mogą w w/w jednostkach uzyskać:

- informacje o ofertach pracy w gminie,
- porady ułatwiające wybór zawodu, zmianę kwalifikacji, podjęcie lub zmianę zatrudnienia,
- informacje o zawodach, rynku pracy i szkoleniach,
- informacje i oferty legalnej pracy w państwach UE,
- pomoc w redagowaniu dokumentów aplikacyjnych (C.V., list motywacyjny),
- porady i konsultacje w zakresie prawa, podatków i ubezpieczeń społecznych,
- pomoc przy podejmowaniu działalności gospodarczej m.in. przy wypełnianiu wniosku o rejestrację działalności – gdzie zarejestrować działalność, gdzie uzyskać nr NIP, Regon itd.
- dostęp do aktualnych przepisów prawa miejscowego i ustaw.

10. Działania podejmowane przez powiat poznański w zakresie pomocy społecznej

10.1 Interwencja kryzysowa

Działania interwencyjne dla mieszkańców powiatu poznańskiego Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie realizowało w latach 2009-2010 poprzez:

- udzielanie porad psychologicznych i prawnych mieszkańcom powiatu poznańskiego, zwłaszcza klientom PCPR,
- bezpośrednią interwencję w sytuacjach kryzysowych,
- udzielanie informacji na temat praw, możliwości, instytucji gdzie można uzyskać pomoc w sytuacji, z którą klient się zgłasza.

Działania radcy prawnego miały charakter kontaktów telefonicznych bądź spotkań osobistych w siedzibie PCPR, a działania terapeuty/psychologa – kontaktu telefonicznego, mailowego lub listownego oraz spotkań

osobistych w siedzibie PCPR oraz w domach klientów (wyjazdy w teren). Klienci zgłaszali się po pomoc sami bądź byli kierowani do prawnika lub psychologa przez pracowników socjalnych Działu ds. Rodzin Zastępczych i Pomocy Środowiskowej oraz Działu ds. Pomocy Instytucjonalnej.

Ponadto w omawianym okresie do Ośrodka Interwencji Kryzysowej skierowano łącznie 40 osób (21 – w 2009 r. i 19 – w 2010 r.).

10.2 Działania na rzecz osób niepełnosprawnych

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu na podstawie przepisów ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 214, poz. 1407) w latach 2009 i 2010 udzieliło pomocy finansowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych mieszkańcom Powiatu Poznańskiego w wysokości ogółem 6.624.139 złotych. Powyższa kwota została wydatkowana w ramach rehabilitacji społecznej osób niepełnosprawnych w latach 2009 i 2010 na następujące zadania:

18. Tabela

Lp.	Zadanie	2009 r.		2010 r.	
		liczba osób	kwota w zł	liczba osób	kwota w zł
1	Dofinansowanie do uczestnictwa osób niepełnosprawnych i ich opiekunów w turnusach rehabilitacyjnych	578	395.032	546	401.890
2	Dofinansowanie likwidacji barier architektonicznych, w komunikowaniu się i technicznych w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych	74	362.383	25	188.177
3	Dofinansowanie sportu, kultury, rekreacji i turystyki osób niepełnosprawnych	460	35.622	763	41.500
4	Dofinansowanie zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze przyznawane osobom niepełnosprawnym na podstawie odrębnych przepisów	540	856.659	565	628.464
5	Dofinansowanie kosztów działalności warsztatów terapii zajęciowej w Swarzędzu, Dopiewie, Owińskach i Dopiewcu	125	1.849.500	130	1.864.912
	Razem	1.777	3.499.196	2.029	3.124.943

Zgodnie z przepisami wyżej wymienionej ustawy w latach 2009 i 2010 na dofinansowanie działalności warsztatów terapii zajęciowej w Swarzędzu, Dopiewie, Owińskach i Dopiewcu z budżetu Powiatu Poznańskiego zostały wypłacone środki w wysokości ogółem 654.476 zł w tym:

w 2009 roku: 326.382 zł

w 2010 roku: 328.094 zł.

Projekt „Pokonać wykluczenie. Wszechstronna aktywizacja osób zagrożonych wykluczeniem społecznym z powiatu poznańskiego” w 2010 roku objął swymi działaniami 91 osób niepełnosprawnych, które zostały podzielone na trzy grupy projektowe.

Pierwszą grupę beneficjentów stanowiło 19 uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej wraz ze swoimi opiekunami. Zaplanowano dla nich następujące działania:

1. skierowanie i dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (PFRON), w trakcie którego przeprowadzono:
 - Kurs Umiejętności Społecznych (zakres tego działania podobny jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - Kurs Aktywnego Poszukiwania Pracy (zakres tego działania podobny jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - nie mniej niż 3 godziny poradnictwa indywidualnego (psycholog, doradca zawodowy),
 - dla opiekunów Kurs Umiejętności Społecznych oraz zajęcia psychologiczne.
2. Piknik Integracyjny, w ramach którego odbył się konkurs WTZ-ów w pięciu kategoriach: kulinarnej, plastycznej, muzycznej, plastycznej, krawiecko – rękodzielniczej.

Całkowita wartość działań skierowanych do tej grupy projektowej przekroczyła 90 000 PLN.

Kolejną grupę projektową stanowiło 61 osób niepełnosprawnych, dla tej grupy przewidziano działania:

1. skierowanie i dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (ze środków PFRON).
2. Obóz Aktywnej Integracji, na który złożyło się szereg poddziałań:
 - a) Kurs Umiejętności Społecznych (zakres tego działania taki sam jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - b) Kurs Aktywnego Poszukiwania Pracy (zakres tego działania taki sam jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - c) nie mniej niż 3 godziny poradnictwa indywidualnego (psycholog, doradca zawodowy),

Jednym z celów Obozu Aktywnej Integracji w tej grupie projektowej było stworzenie Indywidualnego Planu Działania.

3. Dodatkowe dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (osoby niepełnosprawne często oprócz problemów zdrowotnych muszą się borykać także z niedostatkiem środków finansowych, dlatego uznano za niezbędne dodatkowe wsparcie finansowe na pokrycie części kosztów pobytu na turnusie rehabilitacyjnym) w wysokości 200 PLN (ze środków EFS).
4. Sfinansowanie szkoleń/a zawodowych.

W ramach ostatniego działania w tej grupie projektowej sfinansowano 58 kursów podnoszących kwalifikacje beneficjentów. Całkowita wartość działań na rzecz tej grupy projektowej przekroczyła 198 000 PLN.

Kolejną grupę projektową stanowiło 11 osób niepełnosprawnych ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Mosinie. Dla tej grupy przewidziano działania:

1. skierowanie i dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (ze środków PFRON).
2. Nie mniej niż 3 godziny poradnictwa indywidualnego (psycholog, doradca zawodowy),
3. Dodatkowe dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (osoby niepełnosprawne często oprócz problemów zdrowotnych muszą się borykać także z niedostatkami środków finansowych, dlatego uznano za niezbędne dodatkowe wsparcie finansowe na pokrycie części kosztów pobytu na turnusie rehabilitacyjnym) w wysokości 200 PLN (ze środków EFS).
4. Sfinansowanie szkoleń/a zawodowych.

W ramach ostatniego działania w tej grupie projektowej sfinansowano 12 kursów podnoszących kwalifikacje beneficjentów. Całkowita wartość działań na rzecz tej grupy projektowej przekroczyła 43 000 PLN.

10.3 Pomoc dziecku i rodzinie

1. Szkolenia „PRIDE: Rodzinna opieka zastępcza/Adopcja”

W I półroczu 2009 r. ukończyło, wcześniej rozpoczęte szkolenie „PRIDE: Rodzinna opieka zastępcza/Adopcja”, 5 rodzin (10 osób chcących utworzyć rodziny zastępcze). W 2009 r. przeszkolona została 13 gr. kandydatów na rodziców zastępczych (4 rodziny – tj. 7 osób), następnie rozpoczęły szkolenie gr. 14 i 15 (łącznie 5 rodzin – 10 osób), które zakończyły je w roku 2010. W tym też roku rozpoczęła szkolenie programem PRIDE 16 gr. kandydatów na rodziców zastępczych (9 rodzin – 13 osób), która zakończy kurs w I połowie 2011 r. Wszyscy uczestnicy szkolenia na rodziców zastępczych przechodzą badania psychologiczne wraz z omówieniem wyników i otrzymanych opinii, a także – odbywają staże w placówkach opiekuńczo-wychowawczych lub zawodowych rodzinach zastępczych oraz uczestniczą w konsultacjach z trenerami.

2. Grupa Wsparcia dla Rodziców Zastępczych

Kontynuując działania zapoczątkowane w 2007 r. raz w miesiącu w godzinach popołudniowych, odbywają się, w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Poznaniu, spotkania Grupy Wsparcia dla Rodziców Zastępczych. W spotkaniach Grupy uczestniczy 12 rodzin. Rodziny, które nie uczestniczą w spotkaniach są na bieżąco informowane o możliwości dołączenia do Grupy przez pracowników socjalnych w trakcie wywiadów środowiskowych i spotkań w PCPR, ponadto w 2009 r. do nowych rodzin wysłano pisemne informację o Grupie Wsparcia oraz zaproszenia do wzięcia udziału jej spotkaniach, podobne informacje widnieją również na stronie internetowej PCPR. Przebieg rozmów na Grupie wyznaczany jest najczęściej przez aktualnie

nurtujące uczestników pytania i problemy, mają oni możliwość wspólnie zastanowić się nad możliwościami ich rozwiązania, a także dzielą się swoimi doświadczeniami, troskami, radościami i sukcesami odnoszonymi w opiece zastępczej. Po każdym spotkaniu uczestnicy otrzymują od psychologa materiały zawierające opracowania treści psychologiczno-pedagogicznych, bądź spis zalecanej literatury oraz przydatne dane dot. instytucji pomocowych, mogących udzielić rodzinom wsparcia w radzeniu sobie z trudnościami w opiece zastępczej.

3. Udzielone świadczenia pieniężne rodzinom zastępczym i ich wychowankom

w 2009 r.:

- z miesięcznej pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej skorzystało 331 dzieci przebywających w ogółem 255 rodzinach zastępczych
- 70 pełnoletnich wychowanków rodzin zastępczych otrzymało pomoc na kontynuowanie nauki, 18 osobom przyznano pomoc pieniężną na usamodzielnienie, 27 wychowanków skorzystało z pomocy na zagospodarowanie w formie rzeczowej.

w 2010 r.:

- z miesięcznej pomocy pieniężnej na częściowe pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej skorzystało 343 dzieci przebywających w ogółem 261 rodzinach zastępczych
- 62 pełnoletnich wychowanków rodzin zastępczych otrzymało pomoc na kontynuowanie nauki, 14 osobom przyznano pomoc pieniężną na usamodzielnienie, 23 wychowanków skorzystało z pomocy na zagospodarowanie w formie rzeczowej.

4. Pozyskiwanie i współpraca z zawodowymi niespokrewnionymi z dzieckiem rodzinami zastępczymi:

Rodzaje i liczba rodzin zawodowych w powiecie poznańskim:

w 2009 r. funkcjonowały 4 rodziny zawodowe:

- 3 rodziny wielodzietne (w gminach: Kórnik, Rokietnica, Kostrzyn) wychowywały 16 dzieci,
- 1 rodzina o charakterze pogotowia rodzinnego (w Mosinie) objęła pomocą 5 dzieci.

w 2010 r. funkcjonowały 3 rodziny zawodowe:

- 2 rodziny wielodzietne (w gminach: Rokietnica i Kostrzyn) wychowywały 11 dzieci,
- 1 rodzina o charakterze pogotowia rodzinnego (w Mosinie) objęła pomocą 9 dzieci.

Liczba zawodowych wielodzietnych rodzin zastępczych uległa zmniejszeniu z powodów osobistych ojca zastępczego, a nie z powodu zaniedbań opiekunów wobec dzieci. Wychowankowie tej rodziny wychowują się obecnie w spokrewnionej rodzinie zastępczej.

Zawodowa rodzina zastępcza o charakterze pogotowia rodzinnego w lipcu 2010 r. ukończyła 5 rok swojej działalności. Przez minione 2 lata rodzice zastępczy funkcje opiekuńczo-wychowawcze wobec dzieci sprawowali w trybie ciągłym – znaczy to, że przez okres 24 miesięcy, ani razu nie byli jedynie w gotowości do przyjęcia dziecka.

W grudniu 2010 r. tut. PCPR ukończył proces kwalifikacji kandydatki na kolejną zawodową rodzinę zastępczą o charakterze pogotowia rodzinnego (planowane jest utworzenie tego typu rodziny zawodowej w gminie Kórnik).

5. Pomoc pieniężna dla dzieci z placówek opiekuńczo-wychowawczych powiatu poznańskiego oraz dzieci spoza jego obszaru, w latach 2009-2010

19. Tabela

Rodzaj pomocy pieniężnej	2009	2010
Kontynuowanie nauki	15	19
Usamodzielnienie	9	8
Zagospodarowanie w formie rzeczowej	12	12

5. Pomoc instytucjonalna w latach 2009-2010

20. Tabela

Rodzaj pomocy instytucjonalnej	2009	2010
Skierowania do Ośrodka Wsparcia Rodziny w Kobylnicy	11 (11 – Grupa Interwencyjna)	16 (13 – Grupa Interwencyjna 3 – Grupa Socjalizacyjna)
Skierowania do Domu Dziecka w Kórniku-Bninie	3	16
Skierowania do Mieszkań Chronionych w Kobylnicy	3	4
Skierowania do Mieszkań Chronionych w Kórniku	2	4
Skierowania do Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Kobylnicy	21	19

10.4 Pomoc osobom starszym

Zarówno w 2009 jak i w 2010 roku część działań, jakie zaplanowane były przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w projekcie systemowym „Pokonać wykluczenie. Wszechstronna aktywizacja osób zagrożonych wykluczeniem społecznym z powiatu poznańskiego”, realizowano na terenie Domu Pomocy

Społecznej w Lisówkach. Takie miejsce realizacji działań projektowych wybrano celowo z uwagi na możliwość rehabilitacji społecznej osób w podeszłym wieku. Organizacja pięciu Obozów Aktywnej Integracji oraz turnusu rehabilitacyjnego na terenie DPS-u w 2009 r. zaowocowało ożywieniem życia codziennego mieszkańców. Podobnie rzecz wyglądała w roku następnym, a więc 2010 gdy zorganizowano sześć Obozów Aktywnej Integracji i turnusu rehabilitacyjnego.

Działania, jakie realizowano na terenie DPS-u w Lisówkach, nie ograniczały się tylko do OAI i turnusów rehabilitacyjnych. Uznano za celowe (także ze względu na rehabilitację społeczną seniorów) zorganizowanie dwóch przewidzianych w projekcie pikników integracyjnych. Działanie to zaplanowane było dla uczestników WTZ. W ich trakcie przeprowadzano szereg gier i zabaw, w których uczestniczyć mogli także mieszkańcy DPS-u.

Na działania, jakie realizowano na terenie Domu Pomocy Społecznej w Lisówkach, przeznaczono w 2009 r. 47 000 PLN, zaś w 2010 r. 102 000 PLN.

10.5. Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu

W 2009 roku Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie realizowało kolejną edycję projektu systemowego „Pokonać wykluczenie. Wszechstronna aktywizacja osób zagrożonych wykluczeniem społecznym z powiatu poznańskiego”. Celem ogólnym projektu było przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez działania wspierające integrację społeczną i zwiększenie konkurencyjności na rynku pracy osób bezrobotnych /nie pozostających w zatrudnieniu/poszukujących pracy bądź pracujących będących w gorszym położeniu (np. zagrożonych zwolnieniem poprzez likwidację stanowiska pracy), będących klientami pomocy społecznej z terenu naszego powiatu.

W projekcie znalazły się dwie grupy naszych klientów. Pierwszą stanowiły osoby usamodzielniane, zaś drugą – osoby niepełnosprawne, z uwagi na liczbę beneficjentów podzieloną na dalsze trzy podgrupy. Obie grupy borykają się z szeregiem problemów, które utrudniają, bądź wręcz uniemożliwiają zaistnienie na rynku pracy. Do przyczyn wspólnych dla osób niepełnosprawnych i usamodzielnianych zaliczyć można: niskie kwalifikacje, brak nawyku i umiejętności poszukiwania pracy, trudności finansowe uniemożliwiające dalszą edukację bądź podjęcie inicjatyw gospodarczych, izolację społeczną, brak wiary w siebie, postawy roszczeniowe, bezradność, brak kompetencji społecznych, niedostateczne wsparcie emocjonalne, niechęć pracodawców do zatrudniania tych osób. Przyczyną specyficzną dla osób usamodzielnianych to brak odpowiednich wzorców w domu rodzinnym lub placówce opiekuńczo-wychowawczej. Osoby niepełnosprawne zaś często mają opiekunów prezentujących postawę nadopiekuńczości, co może skutkować pogłębianiem braku nawyku aktywności ze strony osób niepełnosprawnych. Ze względu także na swoje ograniczenia związane z niepełnosprawnością brak dla nich odpowiednich ofert edukacyjnych.

Na potrzeby projektu beneficjentów podzielono na trzy grupy (w 2010 – cztery). Jedną stanowiły osoby usamodzielniane, zaś pozostałe dwie (w 2010 trzy) – osoby niepełnosprawne. Taki podział miał służyć zwiększeniu możliwości osiągnięcia celów szczegółowych projektu. Założyliśmy, że będziemy dążyć do:

zwiększenia świadomości własnego potencjału psychofizycznego beneficjentów, nabycia przez osoby usamodzielniane i niepełnosprawne umiejętności radzenia sobie w trudnych sytuacjach, zwiększenia lub nabycia umiejętności społecznych naszych klientów, nabycia umiejętności radzenia sobie na rynku pracy, zwiększenia wiedzy i umiejętności niezbędnych do wspomagania podopiecznych w procesie usamodzielniania przez pracowników placówek opiekuńczo-wychowawczych i warsztatów terapii zajęciowej oraz zwiększenie kwalifikacji zawodowych naszych beneficjentów.

Aby osiągnąć wyżej wspomniane cele, podzieliliśmy beneficjentów na trzy grupy projektowe. Ogółem objęliśmy działaniami 92 osób, z czego 60 stanowiły osoby niepełnosprawne w 2009 r. oraz 131 osób, z czego 91 stanowiły osoby niepełnosprawne w 2010 r.

Pierwszą grupę naszych beneficjentów stanowił 71 osób usamodzielnianych (31 w 2009 r. oraz 40 w 2010 r.). Dla tych beneficjentów zaplanowaliśmy i zrealizowaliśmy następujące działania:

1. Kurs Umiejętności Społecznych, który obejmował takie zagadnienia jak: podstawy teoretyczne komunikacji interpersonalnej oraz warsztaty mające na celu wsparcie teorii praktyką, elementy zachowań asertywnych itp.,
2. Kurs Aktywnego Poszukiwania Pracy, który obejmował takie zagadnienia jak: przygotowanie życiorysu (warsztaty), list motywacyjny zasady konstrukcji i znaczenie w procesie rekrutacji, zasady prowadzenia rozmów kwalifikacyjnych, rozmowy z pracodawcą (warsztaty) itp.,
3. indywidualną sesję doradczą z psychologiem mającą na celu ocenę szans na usamodzielnienie, wyznaczenie kierunków indywidualnej pracy, identyfikację zasobów beneficjenta,
4. indywidualną sesję doradczą z doradcą zawodowym, która miała na celu ocenę predyspozycji zawodowych oraz określenie ścieżki kariery zawodowej beneficjenta, identyfikację zasobów oraz wytypowanie właściwego szkolenia zawodowego,
5. grupowe poradnictwo prawne mające na celu zwiększenie świadomości o przysługujących beneficjentom prawach oraz zwiększenie bezpieczeństwa poruszania się po rynku pracy tej grupy beneficjentów,
6. sfinansowanie szkoleń zawodowych.

Zarówno kursy jak i sesje doradcze oraz poradnictwo prawne zostały przeprowadzone przez wysokiej klasy specjalistów, których wiedza teoretyczna poparta była dużym doświadczeniem zawodowym.

W ramach ostatniego działania sfinansowano 82 szkolenia zawodowe lub podnoszące kwalifikacje beneficjentów. Na ogólną liczbę złożyło się w 2009 r. 23 kursów prawa jazdy (począwszy od kat. B, a skończywszy na kat. DE), 5 kursów operatorów wózków widłowych, 2 kursy o charakterze kosmetycznym i po jednym kursie: DJ-a, Auto CAD, księgowego, spawania, fotografii cyfrowej, florystyczny, pilota wycieczek, kadrowo – płacowy, zaś w 2010 r.: 27 kursy prawa jazdy kat. B , 3 kursy kosmetyczne, 2 kursy spawania, 1 kurs operatora wózka jezdniowego, 1 kurs elektryczny z uprawnieniami do 1 KW, 1 kurs projektowania systemów alarmowych, 3 kursy operatora wózka widłowego, 1 kurs prawa jazdy kat. A, 1 kurs barmański, 1 kurs grafiki komputerowej, 1 kurs młodszego ratownika wodnego, 1 kurs masażu oraz 1 kurs

operatora maszyn do robót ziemnych . Wartość tego wsparcia przekroczyła 94 000 w 2009 r. i 95 000 w 2010r.

Kolejną grupę beneficjentów stanowiło 39 (w latach 2009-2010) uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej wraz ze swoimi opiekunami.

Zaplanowano dla nich następujące działania:

1. skierowanie i dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (PFRON), w trakcie którego przeprowadzono:
 - Kurs Umiejętności Społecznych (zakres tego działania podobny jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - Kurs Aktywnego Poszukiwania Pracy (zakres tego działania podobny jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - nie mniej niż 3 godziny poradnictwa indywidualnego (psycholog, doradca zawodowy),
 - dla opiekunów Kurs Umiejętności Społecznych oraz zajęcia psychologiczne.
2. Pikniki Integracyjne, w ramach których odbyły się konkursy WTZ-ów w pięciu kategoriach: kulinarnej, plastycznej, muzycznej, plastycznej, krawiecko – rękodzielniczej.

Całkowita wartość działań skierowanych do tej grupy projektowej przekroczyła 170 000PLN.

Kolejną grupę projektową stanowiło 101 osób niepełnosprawnych. Dla tej grupy przewidziano działania:

3. Skierowanie i dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (ze środków PFRON).
4. Obóz Aktywnej Integracji, na który złożyło się szereg poddziałań:
 - a) Kurs Umiejętności Społecznych (zakres tego działania taki sam jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - b) Kurs Aktywnego Poszukiwania Pracy (zakres tego działania taki sam jak w przypadku osób usamodzielnianych),
 - c) nie mniej niż 3 godziny poradnictwa indywidualnego (psycholog, doradca zawodowy),

Jednym z celów Obozu Aktywnej Integracji w tej grupie projektowej było stworzenie Indywidualnego Planu Działania.

5. Dodatkowe dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (osoby niepełnosprawne często oprócz problemów zdrowotnych muszą się borykać także z niedostatkiem środków finansowych, dlatego uznano za niezbędne dodatkowe wsparcie finansowe na pokrycie części kosztów pobytu na turnusie rehabilitacyjnym) w wysokości 200 PLN (ze środków EFS).

2. Sfinansowanie szkoleń/a zawodowych.

W ramach ostatniego działania w tej grupie projektowej sfinansowano 46 kursów (w 2009 r.) podnoszących kwalifikacje beneficjentów. Na ich ogólną liczbę składa się: 10 kursów ABC komputera, 8 kursów ogrodniczych, 7 kursów prawa jazdy (kat. A i B), 6 kursów grafiki komputerowej, 4 kursy florystyczne oraz po jednym kursie: fotografii cyfrowej, masażu, barmańskim, obsługi wózka widłowego, kulinarnym, kadrowym, Auto CAD, pracownika ochrony, pierwszej pomocy, Excela dla księgowych oraz 58 kursów w 2010 r. podnoszących kwalifikacje beneficjentów. Na ich ogólną liczbę składa się: 15 kursów ABC

komputera, 2 specjalistyczne kursy komputerowe, 11 kursów masażu, 1 ratownika WOPR, 1 pierwszej pomocy, 4 kadrowo – płacowe, 1 kurs DJ-a, 4 kursy grafiki i obróbki zdjęć, 1 kurs audytora, 1 kurs sternika, 1 szkolenie radiowe, 1 kurs operatora wózka widłowego, 4 kursy prawa jazdy kat. B i C, 1 kurs topografii miasta, 3 kursy kosmetyczne, 1 kurs opiekuna osoby starszej, 1 kurs księgowości komputerowej, 1 kurs PROGMAN inwentaryzacji, 1 kurs prac porządkowych i obsługi pralki, 1 kurs pomocy kuchennej, 2 kursy pakowacza. Całkowita wartość działań na rzecz tej grupy projektowej przekroczyła 340 000 PLN.

Kolejną grupę projektową stanowiło 11 osób niepełnosprawnych ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Mosinie. Dla tej grupy przewidziano działania:

1. Skierowanie i dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (ze środków PFRON).
2. Nie mniej niż 3 godziny poradnictwa indywidualnego (psycholog, doradca zawodowy).
3. Dodatkowe dofinansowanie turnusu rehabilitacyjnego (osoby niepełnosprawne często oprócz problemów zdrowotnych muszą się borykać także z niedostatkiem środków finansowych, dlatego uznano za niezbędne dodatkowe wsparcie finansowe na pokrycie części kosztów pobytu na turnusie rehabilitacyjnym) w wysokości 200 PLN (ze środków EFS).
4. Sfinansowanie szkoleń/a zawodowych.

W ramach ostatniego działania w tej grupie projektowej sfinansowano 12 kursów podnoszących kwalifikacje beneficjentów. Na ich ogólną liczbę składają się: 3 kursy pomocy obsługi hotelowej, 2 kursy prace porządkowe i obsługa pralni, 1 kurs pomocy krawieckiej, 1 kurs pakowacza, 2 kursy hodowli zwierząt, 1 kurs prawa jazdy kat. B, 1 kurs obsługi wózka widłowego oraz 1 kurs obsługi komputera. Całkowita wartość działań na rzecz tej grupy projektowej przekroczyła 43 000 PLN.

Badania jakie przeprowadzono pozwalają na stwierdzenie, że działania jakie zaproponowano beneficjentom spotkały się z dużą ich przychylnością. Wysoka ocena jaką uzyskały działania projektowe wskazuje na potrzebę ich kontynuacji. Warty podkreślenia jest fakt, że kilka osób znalazło zatrudnienie, a następnym po ukończeniu kursów (np. osoba realizująca kurs ochroniarski 1-go stopnia w 2009r. oraz osoby realizujące kursy pomocników w 2010r.) właściwie ma zagwarantowaną pracę.

11. Opieka zdrowotna

a. Informacje wstępne

Podstawowymi czynnikami wpływającymi na stan zdrowia, a co za tym idzie na zapotrzebowanie związane z usługami medycznymi są: styl życia (z uwzględnieniem m.in. konsumpcji alkoholu, narkomanii, palenia tytoniu, poziomem aktywności fizycznej), środowisko społeczne (problem bezrobocia, dochodów i wynagrodzeń ludności, warunków mieszkaniowych, oświaty, przestępczości) oraz środowisko fizyczne

(w tym m.in. jakość zaopatrzenia w wodę, gospodarki odpadami, czystości powietrza, hałasu czy też jakości żywienia).

Jednym ze wskaźników wyznaczających jakość życia mieszkańców jest ochrona zdrowia, w tym dostępność i jakość oferowanych usług medycznych. Właściwy ich poziom zapewnia dobrze funkcjonujący system ochrony zdrowia w poszczególnych dziedzinach wśród których wyróżnić należy:

- podstawową opiekę zdrowotną,
- ambulatoryjną opiekę specjalistyczną z diagnostyką,
- stomatologię,
- lecznictwo zamknięte (szpitale, zakłady opiekuńczo-lecznicze itp.),
- promocję i profilaktykę zdrowotną.

Opiekę zdrowotną zapewniają publiczne i niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej. Reforma służby zdrowia wprowadzona w 1999 r. zmieniła zasady finansowania tej sfery życia społecznego. Bezpłatna opieka medyczna świadczona jest na podstawie umów zawieranych przez te podmioty z Narodowym Funduszem Zdrowia (NFZ).

b. Podstawowa opieka zdrowotna

Podstawowa opieka zdrowotna świadczona jest głównie przez lekarzy rodzinnych (indywidualne praktyki lekarskie oraz zespoły lekarzy rodzinnych w ramach zakładów opieki zdrowotnej), pielęgniarki i położne środowiskowo – rodzinne, podmioty udzielające świadczenia w zakresie medycyny szkolnej, rehabilitacji leczniczej i stomatologii.

Dotyczy w głównej mierze świadczeń ambulatoryjnych (wizyty w domu, świadczenia udzielane w przychodniach, poradniach). Mieszkańcy powiatu poznańskiego korzystają z sieci placówek opieki zdrowotnej zlokalizowanych na terenie poszczególnych gmin.

c. Ambulatoryjna opieka specjalistyczna

W ramach umów z NFZ na terenie powiatu poznańskiego usługi medyczne świadczone są między innymi w zakresie poniższych specjalności:

- ginekologiczno- położnicze,
- ortopedii i traumatologii narządu ruchu
- chirurgii ogólnej
- otolaryngologii
- okulistyki

- o neurologii
- o dermatologii
- o leczenia bólu

d. Lecznictwo szpitalne

Na terenie powiatu poznańskiego znajdują się 2 szpitale:

I. NZOZ "Szpital w Puszczykowie im prof. Stefana Tytusa Dąbrowskiego Sp. z o.o. (spółka, której właścicielem jest powiat poznański) w ramach którego działa szpitalny oddział ratunkowy (SOR) oraz lądowisko dla śmigłowców Lotniczego Pogotowia Ratunkowego. W celu zwiększenia dostępności do specjalistycznej opieki zdrowotnej i poprawy jakości świadczonych usług medycznych, szpital doposażono w sprzęt i aparaturę medyczną .

1. W ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, Szpital otrzymał dofinansowanie projektu pod nazwą: **„Rozbudowa, przebudowa i doposażenie NZOZ "Szpital w Puszczykowie im. prof. Stefana Tytusa Dąbrowskiego" Sp. z o.o. celem utworzenia SOR”**.

Poziom dofinansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wyniósł **85%** kosztów kwalifikowanych zadania tj. **5 558 241,36 zł.**, całkowity koszt realizacji projektu wyniósł **7 278 792,56 zł.** Projekt budowy SOR stanowił realizację Planu Działania Systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2008 – 2010, zatwierdzonego przez Ministra Zdrowia w dniu 10 marca 2008 roku. Szpitalny Oddział Ratunkowy został oddany do użytku 31 grudnia 2008 r. Zmodernizowano, przebudowano i rozbudowano istniejące pomieszczenia na parterze skrzydła „A” i w poziomie piwnicy budynku oraz doposażono SOR.

SOR, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 15 marca 2007 roku w sprawie szpitalnego oddziału ratunkowego (Dz.U. z 2007 r., Nr 55, Poz. 365), składa się z:

1. Podjazdu i zjazdu dla pojazdów służb medycznych, zamkniętej wiaty, rampy dla niepełnosprawnych i pieszych (dobudowa),
2. Obszaru wstępnej segregacji medycznej,
3. Rejestracji wraz z poczekalnią i pomieszczeniem wywiadu z rodziną,
4. Obszaru wstępnej intensywnej terapii,
5. Obszaru resuscytacyjno-zabiegowego,
6. Obszaru terapii natychmiastowej,
7. Obszaru pomieszczeń socjalnych, personelu medycznego,
8. Obszaru laboratoryjno – diagnostycznego,
9. Obszaru obserwacji,
10. Obszaru konsultacji i stanowiska dekontaminacji wraz z izolatką,
11. Pomieszczeń wspomagających i magazynowych.

SOR spełnia wszystkie wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 15 marca 2007 roku w sprawie szpitalnego oddziału ratunkowego (Dz.U. z 2007 r., Nr 55, Poz. 365)

W ramach projektu wybudowano także lądowisko przystosowane do startów i lądowań śmigłowców ratunkowych.

Dotychczasowa płyta lądowiska została przesunięta i wyposażona w system ogrzewania, a także zyskała nowoczesne oświetlenie pozwalające na lądowania w porze nocnej. Lądowisko będzie stanowić ważne uzupełnienie szpitalnego oddziału ratunkowego, skracając czas transportu najczęściej chorych i rannych, przyczyniając się do obniżania śmiertelności wskutek wypadków

2. Ponadto Szpital pozyskał środki finansowe z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach: Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007 – 2013, na realizację projektu **„Zakup sprzętu medycznego dla NZOZ Szpital w Puszczykowie celem podniesienia standardu świadczonych usług medycznych”**.

Całkowita wartość projektu wyniosła 2 939 463,92 zł., w 75% środki pochodziły z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego tj. kwota w wysokości 2 204 597,94 zł., natomiast wkład własny Szpitala wyniósł 25% i stanowił kwotę 734 865,98 zł.

W wyniku realizacji projektu Szpital zakupił następujący sprzęt i aparaturę medyczną:

- o Tomograf komputerowy spiralny 16 – rzędowy
- o Aparat RTG typu ramię C z przystawką do badań naczyniowych
- o Aparat ultrasonograficzny
- o Aparat do znieczulenia ogólnego – 2 szt.
- o Stół operacyjny urologiczny

II. Wielkopolskie Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii w Poznaniu Samodzielny Publiczny Z.O.Z. Szpital w Ludwikowie (gmina Mosina) – organem założycielskim jest samorząd województwa wielkopolskiego.

e. Główne problemy zdrowotne mieszkańców powiatu

Na terenie powiatu poznańskiego podobnie, jak w całej Polsce, jedną z głównych przyczyn zgonów są choroby układu krążenia. Drugim z najpoważniejszych powodów zgonów mieszkańców powiatu są choroby nowotworowe. Na trzecim miejscu pod względem liczby zgonów według przyczyn w ogólnej strukturze umieralności stanowią zewnętrzne przyczyny zachorowania i zgonu czyli m.in. wypadki.

Pod względem liczby zachorowań istotnym problemem zdrowotnym są choroby układu mięśniowo-kostnego i tkanki łącznej oraz cukrzyca.

Celem zmniejszenia zachorowalności, umieralności i inwalidztwa z powodu chorób układu krążenia, nowotworów i urazów Powiat Poznański sfinansował w roku 2010 działania w zakresie:

- profilaktyki i wczesnego wykrywania wad postawy u dzieci w wieku 14 lat (rocznik 1996),
- wczesnego wykrywania chorób nowotworowych przewodu pokarmowego i chorób tarczycy

u mieszkańców Powiatu (roczniki 1946-1965),

- profilaktyki raka szyjki macicy – szczepienia przeciwko wirusowi HPV dziewczynek (rocznik 1997).

12. Bezpieczeństwo publiczne

Pomimo systematycznego wzrostu liczby mieszkańców powiatu poznańskiego, od roku 2000 liczba popełnianych w stosunku do ogółu przestępstw popełnianych w Województwie Wielkopolskim nie ulega zasadniczej zmianie. Obserwowany jest, w porównaniu do lat 2000-2005 spadek liczby kradzieży samochodów oraz spadek ilości przestępstw gospodarczych. Rodzajem przestępstw, których liczba niestety systematycznie wzrasta są przestępstwa drogowe. Wahaniom ulega natomiast liczba przestępstw kryminalnych. Poważnym problemem związanym z bezpieczeństwem publicznym są wypadki samochodowe. Rośnie liczba posiadaczy samochodów skutkiem czego drogi na terenie powiatu stają się z roku na rok coraz bardziej obciążone ruchem samochodowym. Niestety taka sytuacja przekłada się na wzrost liczby wypadków drogowych i kolizji.

21. Tabela: Liczba przestępstw stwierdzonych w zakończonych postępowaniach przygotowawczych na terenie powiatu poznańskiego w latach 2000 – 2010.

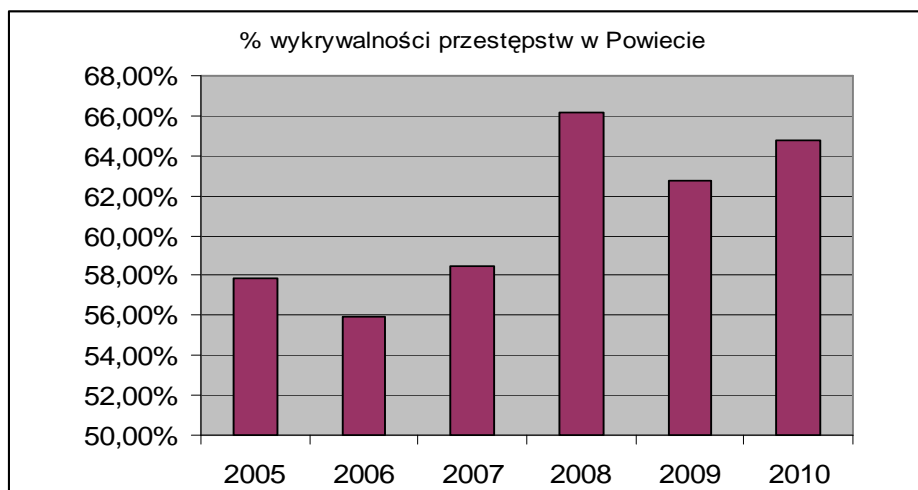
Rok	Ogółem	W tym przestępstwa			
		kryminalne		gospodarcze	drogowe
		razem	w tym kradzież samochodów		
2000	7704	7103	611	361	130
2001	8184	6485	559	1002	544
2002	8256	6429	495	865	607
2003	8189	6537	558	715	748
2004	7581	5963	481	656	796
2005	7860	6036	548	451	1161
2006	6777	5290	453	374	876
2007	6415	4912	453	444	844
2008	6244	4623	426	443	974
2009	7253	5468	395	436	1041
2010	7611	5844	430	390	1076

Źródło: Komenda Miejska Policji w Poznaniu

Na terenie powiatu poznańskiego funkcjonuje 14 Komisariatów Policji, w zdecydowanej większości z nich wskaźnik wykrywalności przestępstw systematycznie wzrasta. Przykładowo jeżeli

w roku 2006 na terenie powiatu policja wykazała się blisko 55,9% wykrywalnością, to w roku 2007 było to 58,5%, w roku 2008 - 66,2%, a w roku 2009 - 62,8%, a w roku 2010- 64,8 %.

1. Wykres: Procentowa wykrywalność przestępstw (ogólna) na terenie powiatu poznańskiego w latach 2005 – 2010

Źródło: Komenda Miejska Policji w Poznaniu

Oprócz policji podmiotami wpływającymi na stan bezpieczeństwa i porządku publicznego są również Państwowa Straż Pożarna oraz Ochotnicze Straże Pożarne.

Na terenie powiatu poznańskiego znajduje się jedna Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza PSP (Bolechowo) oraz jeden posterunek JR-G w Mosinie, wspieranych przez 7 Jednostek straży zlokalizowanych na terenie miasta Poznania. Łącznie na terenie Powiatu i Miasta Poznań służy 495 funkcjonariuszy PSP. W roku 2010 jednostki PSP interweniowały na terenie powiatu – 3 589 razy, w tym: pożary - 796; miejscowe zagrożenia - 2571; fałszywe alarmy i inne wyjazdy – 222.

Niezmiernie ważnym wsparciem Państwowej Straży Pożarnej jest 66 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej, z których 19 włączonych jest do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, co umożliwia ich dysponowanie ze stanowiska kierownika Komendy Miejskiej PSP do akcji ratowniczo-gaśniczych poza terenem własnej gminy. W jednostkach OSP działa 1990 druhow, w tym 172 kobiety. Do Młodzieżowych Drużyn Pożarniczych należy zaś 139 dziewcząt i 404 chłopców. W roku 2010 jednostki OSP interweniowały - 3946 razy, w tym: pożary– 1041; miejscowe zagrożenia, liczba zdarzeń – 2666; fałszywe alarmy i inne wyjazdy – 714.

Elementem kształtującym bezpieczeństwo są również, powoływane przez gminy, strażę miejskie lub gminne. Spośród 17 gmin powiatu poznańskiego, strażę gminne działają w 11 gminach.

Bezpieczeństwo mieszkańców powiatu związane jest również z udzielaniem pomocy medycznej osobom poszkodowanym w wypadkach oraz nagłych zachorowaniach. Funkcjonujące Centrum Powiadomienia Ratunkowego, koordynuje udzielanie pomocy medycznej przez zespół ratownictwa medycznego pogotowia ratunkowego oraz Lotnicze Pogotowie Ratunkowe. Na terenie powiatu poznańskiego karetki pogotowia

ratunkowego stacjonują w 8 podstacjach (Bolechowo, Buk, Kórnik, Luboń, Puszczykowo, Stęszew, Swarzędz, Tarnowo Podgórne).

Dla bezpieczeństwa mieszkańców powiatu równie ważna jest współpraca wszystkich zainteresowanych instytucji w sytuacjach kryzysowych. Współpracę tą koordynuje oraz zapewnia przepływ informacji Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego Starosty Poznańskiego. W ramach swojej rutynowej działalności (w trybie 24 godzinnym) PCZK przesyła m.in. ostrzeżenia meteorologiczne, różnego rodzaju komunikaty i informacje, a także współdziała z powiatowymi służbami, inspekcjami i strażami, Gminnymi Centrami Zarządzania Kryzysowego oraz Wojewódzkim Centrum Zarządzania Kryzysowego przy różnego rodzaju zdarzeniach (w tym akcje przeciwpowodziowe, lokalne podtopienia, intensywne opady śniegu itp.).